

Ordföranden har ordet

Sedan förra numret av TJURNYTT har det som vanligt varit ett intensivt idrottsarbete. Ett stort arbete ligger i att se till att sköta och underhålla våra stora anläggningar. För mig är det oerhört viktigt att det vi äger och förvaltar skall skötas och underhållas på ett bra sätt. Anläggningarna är en, men ack så viktig, del av ÅTIFs ansikte utåt. Jag vill att allt skall vara perfekt eller så perfekt som man kan tänka sig. Att inte underhålla anläggningarna och maskinparken blir på sikt både kostsamt och oerhört arbetskrävande.

I sommar har vi målat cafeterian, maskinhallen samt den gamla omklädningsbyggnaden. Vi har byggt om, och byggt till carporten så att vi nu kan ha våra maskiner under tak. Vi har byggt in fläktarna till kompressorerna med spjälstaket och vi håller nu på att fixa till en "kasun" där vi skall förvara diesel och bensin. Detta är ett krav från miljö & hälsa.

Bengt – "Mannen på taket"-bygger carport

Därutöver har vi skött campingplatser, badplatser, sluss och våra egna områden som skall klippas, kritas m.m. Som ni förstår saknas inte arbete. Detta klarar vi tack vare att vi har duktiga vaktmästare och ideella medlemmar som ställer upp i vått och torrt. Jag är oerhört stolt över alla som ställer upp och bidrar till att vi klarar detta. Idealiteten är i framkant.

Så till det ekonomiska. Som ni förstår krävs ett stort arbete för att få debet och kredit att gå ihop. Vi har sedan sist jobbat med Ladies Night, Jill Jonsson, Buena Vista och Världens fest. Nu är julkonserten i Teleborgshallen på gång och redan nu har vi klart med melodifestivalen i Malmö, februari 2011.

I augusti hade vi en trevlig ledarträff på Eklunden och så har vi haft ytterligare en ledarträff i klubbstugan med Bengt "Bengan" Johansson som föreläsare och utbildning i akut omhändertagande. Vi har naturligtvis också bedrivit den idrottsliga verksamheten som är basen i föreningen. Jag känner en stor glädje över alla ledare som oegennyttigt ställer upp i "vått och torrt" för vår förening. Att vara ledare i en förening är för mig personligen en enorm skön känsla. Att få jobba med idealiteten, känna den stora gemenskapen och glädjen som idrotten ger. Det är obetalbart.

Vilken tillfredsställelse det ger när jag ser den glädje som finns bland aktiva, ledare och föräldrar. Då kan man bortse från att en vecka kan bestå av att jobba i ösregn för att få upp en kulvert för att finna läckor. Eller att ismaskinen går sönder eller att en framaxeln på jeepen går sönder och en fredagskväll går åt till att försöka fixa detta. Då känns det härligt att ha idealister runt sig som känner som jag för att alla ska trivas.

Jag känner också att det vi jobbar med har en väldigt stor betydelse ur hälsosynpunkt inte minst för de yngre. Att vara ute i friska luften. Att känna sig trött. Att få glädjas över framgångar och jobba vidare i motgångar. Att få vara en del i "gänget". Det Mats Trondman har yttrat tycker jag är så viktigt i dagens samhälle när dator och tekniken allt mer tar över ungdomars fritid. "Förr i tiden öppnade mor fönstret och skrek "KOM IN OCH ÄT" Nu för tiden säger mor " Gåt ut med Dig – När ska Du gå ut". Här har idrotten och föreningslivet en viktig uppgift som motvikt till allt mer stillasittande.

Jag har sagt vid några tillfällen att jag känner mig privilegierad som får vara med i föreningen. Jag känner mig privilegierad över att få vara ute och njuta av väder och vind och inte minst njuta av naturen skiftningar. En del kanske tycker jag är lite tokig som kan tycka det är trevligt att ensam en höstnatt spola bandybanan men när jag ser till resultatet så känner jag att det har stor betydelse för andra vad jag gör och det räcker för mig.

Nu när vi närmar oss slutet på 2010 vill jag
Önska er *EN GOD JUL, ETT GOTT SLUT och
ETT VERKLIGT GOTT NYTT ÅR.*

/Owe Svensson/

TJUR NYTT

Herrfotbollen

Hur kan man hamna på plats 7 när man gör mest mål av alla lagen i serien, Och vinner mot alla lag utom 2 ! ?

Isiga grusplaner långt in i Mars och mycket begränsat antal spelare vid våra träningar var väl inte riktigt den uppladdning man hade önskat inför vårsäsongen. Men kanske det var det som bäddade för framgången. Nästan hela första omgång gick som på räls. Vi kände verkligen flytet och hade chans på andraplatsen, innan säsongsuppehållet.

Peptalk inför matchen

Vi spelade mycket bra, kanske blev vi själva lite förvånade. Vi visade hur spelskickliga vi verkligen är, samtidigt som vi kunde göra fullständiga plattmatcher. Personligen tror jag att vi är bättre mot spelande lag istället för lag som gärna tar bollen men inte funderar om det står ett par "Adidas" i storlek 43 emellan. Vi har också ofrivilligt varierat mycket spelare vilket spelar större roll än vad man kan tro.

Hösten var inte dålig men vi saknade flytet, uddamåls förluster och totalt 4 oavgjorda matcher gör mycket i tabellen. En 7:e plats låter väl inte så lysande men 28 poäng är ändå ok. 10 poäng från seriesegrarna. Där emellan alltså 5 lag.

Hampus målgäst mot Tolg

Återblick 2010:

Vem glömmer 8:ans blick när han fick rött kort i träningsmatchen (vår 8:a). Freddans vrist från 30m mot samma lag V/D. Mittkillarnas outröttliga jobb. Wibergs "pasta ben" efter hans livs match. Kung Roos inledning på Norremark (2 mål på 5 minuter). Backlinjen även kallad "muren". Hampus J ledningsmål mot TT och deras kvittering i 93 min. Tomas oerhört stabila spel (när han var med). Jangviks inlägg mot Rejban (30m löpning och backen undrar fortfarande vad som hände). Bäckstrands lobb mot seriesegrarna. Bolmgrens la liga mål mot VIF. Våra hemvändare från "baggeland" Jakob, Henke, Hampus, Bäckstrand, Ehrner. Glömde den partiska linjemannen när vi mötte V/D "vilken katastrof" (hemma)

Stort tack till Fredrik Jangvik och Tomas Nilsson som har skött träningarna under säsongen.

Nya mål, och det kan jag lova nya friska tag från Åbys "sommarsportare" med Fredrik Jangviks och undertecknads försorg. 2011 blir intressant men framförallt, riktigt KUL!

/PeterJohan.

Årets fotbollspel i bollbingarna

Genom idrottslyftets pengar så har vi även i år kunnat arrangera en fotbollsdag för Åby skola med de uppblåsbara fotbollsbängarna. En uppskattad årlig aktivitet för såväl elever som lärare. Det är elever från högstadiet som planerar och genomför dagen. Utöver själva fotbollspelet så bjuder föreningen även på korvgrillning m.m. Detta är lika uppskattat som själva fotbollspelet. Frågan är om inte det avslutade godisregnet/utdelning/ är det som uppskattas mest.

Positiva omdömen över verksamheten i vår klubbstuga

Vår fina klubbstuga som bl.a. gör möjligheter till övernattnig och våra övriga anläggning har bidragit till att föreningar och förbund lägger olika former av verksamhet hos oss. Detta känns naturligtvis oerhört stimulerande samtidigt som det skapar en fin PR för vår förening. Det bidrar också till att marknadsföra inte bara föreningen utan även samhället, Helgasjön och Växjö kommun. Det är inte bara svenska grupper som kommer till oss utan även föreningar från både Danmark och Tyskland.

När Smålands Fotbollförbund hade en kvällsaktivitet för en speciell tjeftalanggrupp med förbundskaptener från såväl Småland som Svenska FF lämnade man följande omdöme:

***Stort Tack för ett mycket bra värdskap.
Maten fick högsta betyg! (som alltid).
Lokalen och planen "världsklass".***

Kan man få ett bättre betyg. Ta åt Er alla som bidrar till detta fina betyg.

In Memoriam Rune Lind

När Rune Lind kom till ÅTIF 1968 kom han med nya idéer. Han initierade och entusiasmerade oss till en ny dimension. Det var tack vare "Kek" som Rune kom till ÅTIF. När "Kek" som fotbollsspelare kom till IFK Norrköping var det Rune och Mary som blev lite av faddrar för honom och Eva. När han sedan återvände till hembygden och ÅTIF hade han Rune med sig. Rune som sålde Brunnhagens Idrotts-böcker fick södra Sverige som sitt distrikt och vad blev naturligare än att han hamnade i Växjö och därmed bandy i Åby.

Rune kom med meriter och erfarenhet som allsvensk fotbollsspelare i IFK Norrköping med 6 guld. Som allsvensk bandyspelare i Katrineholm och allsvensk ishockey i IFK Norrköping. Denna erfarenhet förde han med sig in i vår förening. Hans positiva attityd gjorde att han fick med sig alla till att träna mer och hårdare. Redan första tränaråret blev det serieseger och även vinst i kvalet till bandyns näst högsta serie.

Detta var stort. Lilla ÅTIF började bli ett namn att förknippa med bandy på högre nivå. Utan Runes intåg i ÅTIF hade förmodligen inte föreningen nått de framgångar som sedan följt. Han var inte bara tränare utan även den spelare som med kraft ofta bröt igenom på högerkanten. Då var det inte lätt att få stopp på honom. Rune tyckte att när vi hade ett så unikt föreningsnamn som Åby/Tjureda IF borde vi saluföra det så att alla kände igen oss. På det sättet växte Tjurlogon fram.

Trots att Rune tillhört IFK Norrköpings guldålder så kunde han spela fotboll även på lägre nivå och det gjorde han hos oss. När Rune med familj flyttade tillbaka till Norrköping så överlämnade han och Mary ett vandringspris till föreningen. Rune & Mary Linds Vandringspris vilket blev föreningens första vandringspris och som nu har vandrat i 38 år.

Rune var en träningsprodukt med en vilja av stål, en perfektionist och stor idrottsvän. ÅTIF var en av föreningarna i hans stora idrottshjärta. De andra var IFK Norrköping och hans moderklubb Åby IF.

Efter att Rune flyttat tillbaka till Norrköping så blev han tränare för IFKs U-trupp och sedan var han under många år den som ansvarade för IFKs material. Vid invigningen av vår fotbollsplan var det naturligtvis Rune som fixade så att gamla IFK Norrköping spelade invigningsmatchen. Rune fick alla sina berömda fotbollskompisar hit till Åby. Inget var omöjligt för honom.

Otroliga är de minnen som jag har med Rune och Mary och otaliga timmar har vi suttit och pratat om idrottsföreningar och deras betydelse för samhället och inte minst vad idrotten betyder socialt. Så länge hans krafter höll så missade han inte en IFK-match. Han satt på hedersplats med sina forna framgångsrika klubbkompisar. Nu finns inte Rune längre bland oss men hans minne kommer alltid att finnas kvar. Vi vill också till Mary och övriga familjen tacka för att vi fick ha Rune hos oss och samtidigt säga att ÅTIF aldrig hade varit där vi är idag utan Rune.

Hans betydelse kan inte nog uppskattas.
Tack Rune och njut i din idrottshimmel.

Owe

Världens fest på Växjö Stortorg.

Svenska Kyrkan arrangerade ett stort internationellt möte i Växjö som kallades VÄRLDENS FEST. Till detta hade man bestämt att på Stortorget bygga ett jättetält för att rymma ett tusentals sittande gäster. Vilka skulle kunna åta sig att göra detta jobb. Naturligtvis gick frågan till vår förening.

Tina Bringe/Edvardsson med ett stort leende

Bengt Johansson och Nils Gård bygger spant

Sagt och gjort. Tillsammans med arbetsledare från Norge så byggde vi det största tält någonsin i södra Sverige. Inte mindre än 75x30 meter och en takhöjd på nära 10 meter. Detta var både en ny och trevlig upplevelse och tack vare ”järngänget” så klarade vi både tältresning och nedrivning på en dags kortare tid än vad arrangörerna räknat med.

Gänget framför den färdiga stommen. Sen var det dags med såväl takduk, väggduk och bordsdukning.

Ledarresa till EM-kvalet

Fredrik Jangvik tog det fina initiativet att inbjuda våra fotbollsledare till att se EM-kvalmatchen Sverige – San Marino i Malmö. Efter att vi ledare embarkerat oss i bussen så jobbades det på resan till Malmö, både med analys av årets säsong som framtidsfrågor.

Ann och Marie spanar in målen

På förhand var det en match som alla experter tippade skulle bli en lätt seger för ”di svenske”, och visst blev det så. Trots att matchen inte hade något direkt spänningmoment så var den oerhört upplevelserik. Ett fullsatt stadion. En härlig stämning och fint fotbollsväder. Fina platser, precis bakom ena målet och närheten till plan och spelare gjorde att resan blev en fullträff. Att vi sedan fick se Sverige vinna

med 6-0 och en ZLATAN på bästa spelhumör bidrog till att vi fick en minnesrik fotbollsbild med oss hem.

Att Zlatan är en världsspelare fick vi nu uppleva på verkligt nära håll. Den spelglädje som genomsyrade lagets spel hoppas vi kan föra Sverige till EM-slutspel och det är jag övertygad om efter att ha sett det nya svenska landslaget spela. Att Fredrik som reseledare för halva gruppen hade svårt att efter matchen hitta bussen är en annan sak. Det är inte alltid lätt med höger och vänster men att gå runt såväl nya som gamla stadion i mörker och leta efter bussen kan också ha sin tjusning och ytterligare höja stämningen och minnet av denna underbara fotbollskväll.

Amfibiebil i slussen

Som slussvakt kan man få vara med om både det ena och det andra men när en amfibiebil i somras kom körande in i slussen kan man nog säga att det är ett av de mest udda ekipage vi har slussat igenom.

TJUR NYTT

Nya

Jag brukar säga ”Att det är bättre med kontakter än kontanter – för utan kontakter så får man inga kontanter”. Jag är övertygad att det ofta förhåller sig på detta sätt. Detta med kontakter behöver inte bara gälla sponsorer utan kan i lika grad gälla andra saker.

Tack vare de kontakterna så har vi under några år lyckats med att få Bandyvägen asfalterad och i år även gångstigen mellan Bandyvägen och Smultronvägen. Lite baktanke hade jag ju med detta. Tack vare asfalteringen så har vi nu en fått en 500-metersslinga att åka inlines på för att vara stärkta inför bandysäsongen. Detta har utnyttjats inte bara av seniorerna utan även av våra unga bandyspelare som haft stor glädje av denna möjlighet.

träningmöjligheter

Grabbarna pustar ut efter inlinesträningen

Lars och Susanne har gift sig.

Efter två barn, gård och samboende i många år så tyckte Susanne och Lars att det var dags att gå till prästen och göra slag i saken. Sagt och gjort. Susanne fick med sig vår styrelseledamot och meste bandyspelare genom tiderna till altaret så nu behöver inte Lars vara ängslig för att inte uppnå minst 500 spelade A-lagsmatcher. Till den siffran är det bara några år.

För att hylla och överraska brudparet så bildade några av de spelare och ledare som Lars kämpat ihop med under många år, häck med bandytröjor och bandyklubbor.

TJUR NYTT

Lek och lär för ledare

I augusti hade Owe och Eivor ordnat ett litet get-together för föreningens ledare och hjälpande händer. Efter lite mingel blev det lagindelning och dags att se vilka som hade koll på olika företagslogos. När ballongkramade och avståndsbedömning var avklarad så var det dags för höjdpunkten:

Cykla med förbundna ögon: Fam Jangvik utmärkte sig (åt båda hållen). Lena trampade in på en rekordtid medan Fredrik kom i mål framåt nattamaten. Det var så spännande att Per N fick hålla för ögonen när någon försökte ta en genväg rakt igenom avbytarbänken.

Att **plocka örter med kina pinnar** visade sig vara nog så knepigt för vissa. Fast att få upp dom med kniv och gaffel hade nog inte varit lättare, i alla fall inte okokta.

Nästa gren var **att kasta prick med kastspö**. Alla klarade sig från att få botten napp men en och annan fick istället toppen napp i körsbärsträdet

TJUR NYTT

De som har haft mig som lektare förut vet att man sällan får reda på vilket lag som vinner.

Men i år kunde det inte ha varit tydligare.

Ett lufgevärsskott i pannan (bildligt talat) gjorde att ledaren fick ett minuspoäng.

Efter att ha fått flytta måltavlan för att Greta inte skulle skjuta sönder bilar och förbipasserande cyklister kunde tävlingen börja. Ricochetterna studsade kring benen och huvudskalle jakten var i full gång. När alla hade skjutit och Johans huvud såg ut som en schweizerost slutade det hela med tre vinnande lag med lika poäng. Stefans, Johns och Johans.

Med detta gäng i laget kan man nog säga att utgången är minst sagt oviss.

Jag fick även uppslag till en ny lek till nästa fest.
Vilka kan snabbast få upp ett partytält

Kvällen fortsatte med mat och prat och vi hoppas vi får göra om det snart

Eva Berg

TJUR NYTT

Den onde den gode den fule och en väldig massa tuffa brudar.

Under avslutningen 2009 så förstod jag att tjejerna röstade fram Per Nilsson, Peter Cleasson och mig som tränare för tjejerna 2010. Detta blev jag hedrad av och vi startade planeringen under de sista matcherna vi hade i bandyn. Vi kollade av med Rottne och bestämde att vi skulle starta ett samarbete. Det samarbetet skulle vara sådant att vi hade ca 27 spelare ihop att starta med och att vi kunde låna av varandra. Detta har fungerat utmärkt och vi har i Åby lånat tjejer vid flera tillfällen, totalt är det 5 st men vi har klarat av att spela de flesta matcherna med eget material och det borgar bra för framtiden i flick/dam fotboll både för Rottne/Åby.

Vi startade med att träna ihop i Rottne på grusplanen för att sedan gå vidare till Lutavallen. Vi var ca 14 tjejer när vi startade och dessa tjejer arbetade på bra och det kändes tidigt att vi hade något stort på gång. Men det skall tilläggas att vi har använt 19 egna produkter och när säsongen slutade var vi 17 i truppen.

Träningsläger

Vi hade ett träningsläger i Åby med övernattninng innan serien startade och då lagade vi vår egen mat. Vi åkte till Ica i Rottne med en budget för den måltiden som respektive grupp hade satt upp. Det är kul som pappa att se att när man skall betala med egen budget blir varuvalet ett helt annan än när föräldrarna skall betala. Detta är nyttigt att ta del av och jag kan lugna alla föräldrar att dessa brudar kommer (hur konstigt det än låter) nog att få koll på sin egen ekonomi men det krävs lite tid till och att de pratar med varandra under shoppingen.

Vi spelade sedan en match mot Rottnes grabbar födda 96 och det var tufft, men detta var vi förberedda på och det gick över förväntan. Vi ville känna på ett fysiskare spel och det fick vi verkligen göra, men att kunna mäta sig med grabbar och veta att vi hinner med i snabbhet och passningsspelet var en väckarklocka för många av tjejerna. Vi förlorade rätt stort men jag vet att vi hade med oss denna erfarenhet. De andra lagen har i år mött ett tuffare bättre och mer samspelt kompisgäng.

Vi hade möte under lägret där vi bestämde att vi skulle bli 50 % bättre än förra året som lag, som individ satte alla tjejerna upp vad de vill med sin fotboll och med laget. Vi har brudar som vill bli proffs och vi har tjejer som vill spela med gänget och ha kul. Denna mix har fungerat suveränt under året och alla har blivit minst så bra man bestämde på lägret. **DETTA GLÄDJER MIG MYCKET**

Seriespel

Vi startade serien i Lamnhult och vi vann med 3-1. Detta följes upp med matcher mot Gransholm och

Sandsbro. Dessa matcher var vi inte dåliga men vi insåg att vi hade en bit kvar till toppen i serien. Vilket jag tyckte var bra och att själva få se att vi inte har långt kvar till de bästa lagen i regionen. Vi tjejer från Åby kan med flyt och lite kämpa slå alla lag i serien. Sandsbro vet vi är kanske kommunens bästa lag än så länge men får vi hålla på ett år till så skall de nog få veta att vi vill vara med om att slåss för seriesegern.

Vi har spelat 14 matcher, vinnit 8, förlorat 4 och spelat två oavgjorda. Detta innebär att vi kom TVÅA i serien, bara Sandsbro fick ihop mer poäng än oss. Grattis Sandsbro till serie segern men se upp med ÅBY till nästa år.

Den sista matchen spelades i Älmhult och vi hade från början tänkt att vi skulle hoppa över den. Detta berodde på att vi hade flera matcher uppskjutna och vi visste inte om vi kunde få ihop en tid då det blir mörkare för var dag och vi har startat upp med Bandyn. Men efter en heroisk insats i Ljungby där vi mötte ett lag som spelade supertufft mot oss och vi helt enkelt kämpade ner dem så bestämde vi att nu när vi kan bli tvåa så skall vi ta Älmhult av bara farten.

MATCHEN med stor M

Vi träffades i Växjö efter att föräldrar hade samlat styrkorna i skolorna redan vid 14.00. ALLA tog ledigt och vi satt på MC Donalds och taggade till mat och dryck. Erika G anslöt efter att hon tagit bort stygn och det visar på vinnar inställning i gruppen.

Vi åkte ner till Älmhult och var framme tidigare än deras ledare. Detta var ytterligare ett bevis på att vi bara skulle bli tvåa i serien. Men det såg mörkt ut efter en kvart då Älmhult också hade samlat det bästa de kunde inbringa. De hade sina två bästa 95 tjejer med så vi fick i början stå och se på. Men sedan hände något som man kan tycka är konstigt, men jag kallar det Girl power. Tjejerna ändrade

TJUR NYTT

själva lite i sina positioner och 1-1 var ett faktum. Vi fortsatte i andra halvlek med att göra två mål och detta var helt tjejernas förtjänst då man pratade ihop sig, bestämde det spel man ville spela, med lite övertalning om mittlås och en offensivare uppställning så lovade vi att stötta varandra.

Jag vill påstå att vi har spelat bra under flera matcher i år. Vi har tagit tag i oss själva. Men denna stund och denna halvlek var något alldeles enastående. Jag blir faktiskt lite tårögd då jag vet vad som händer i kroppen då man blivit 14 år och vad som kan hända och händer mentalt. Att då kunna bli så starka ihop att det inte finns något eller någon som stoppar oss är helt fantastiskt att vara med om. Jag har idrottat själv under ca 25 år och jag vet inte om jag har sett en sådan beslutsamhet som jag såg denna kväll i Älmhult. Tack alla goa tjejer för att jag fick vara med och uppleva detta.

Vad händer nu?

I skrivande stund så vet jag inte exakt vad som händer 2011, men jag vet att vi vill fortsätta med detta lag i minst ett år till. Vi kommer att utöka vår fotboll med minst två turneringar och jag hoppas och tror att stora turneringar inte ligger så långt borta för dessa fantastiska tjejer. Vill tjejerna att vi fortsätter som vi avslutade 2010 med ca 17 Åbytjejer och möjlighet att låna från Rottne så tror jag att vi har en god möjlighet att bli ännu bättre än

i år. Hur det sedan går i serien är mindre viktigt för mig, bara vi gör vårt bästa och kommer på minst 80 % av alla träningar. Då vet jag att alla lag skall få jobba för att kunna ta poäng av oss.

Men detta blir en senare fråga, nu skall vi ha avslutning, spela bandy/innebandy och fira jul. Men vi kommer att ha möjlighet att träna fotboll alla måndagar hela vintern och det tror jag att vi skall försöka göra så att vi blir så bra förberedda som det bara går. Vi skall hålla på med vår vinteridrott i första hand men lite fotboll hoppas jag att alla försöker träna någon gång i vinter.

Till sist. Tack alla för en mycket kul och trevlig fotbolls säsong. Hoppas att vi kan fortsätta att bli bättre fotbollsspelare ihop under nästa år.

Tack alla föräldrar som stötta oss. Tack Peter G, Micke W, Jangen och alla ni andra som hjälpt till att döma

Jag vet att vi kommer att ha kul men det krävs att vi vill och det jag såg de sista matcherna så vet jag att vi kommer att lyckas.

Anders Bergstrand

PS: Jag är den Onde, Peter den Gode och Per vet ni ju redan.

Årsmötet

En kort sammanfattning av ett välbesökt årsmöte. Årsmötet inleddes med att vi med en tyst minut hedrade föreningens förste ordförande Sigvard Pettersson samt kassören i supporterklubben Sven-Olof Karlsson som under året avlidit.

Några av årets duktiga pristagare

Efter detta vidtogs traditionell utdelning av vandringspriser och spelarutmärkelser Marianne Olsson/Westergaard tilldelades Rune & Mary Linds vandringspris. Damklubbens vandringspris som årets överraskning tilldelades bandyspelaren Dennis Sjögren. Ronny Hanssons minne tillika ungdomsledarepriset fick parhästarna Johan Svensson och Roger Pettersson mottaga. Blott 15-årige Axel Davidsson fick ta emot Jan-Erik och Kerstin Berglunds kamratpris. Priset till 2009 års fotbollsspelare gick till Fredrik Lind på herrsidan och Maria Fredriksson på damsidan. Priset till årets bandyspelare gick till Tobias Johansson.

Årsmötet antog styrelsens förslag till såväl verksamhetsplan som budget för kommande verksamhetsår. Valberedning hade gjort ett gott arbete. Efter att Anita Hansson avböjt omval så blev det Fredrik Jangvik som efter att varit suppleant nu kom in i styrelsen. Vidare så utökades styrelsen med ytterligare två suppleanter nämligen Malin Melin och Annelie Norden. Damsektionen utökades med Anke Lutz, Anda Karlsson, Pernilla Lind och Lena Jangvik. Övriga val under årsmötet gick i omvalens tecken

TJUR NYTT

Nya hemsidan

Ni som regelbundet besöker vår hemsida <http://www.atif.nu> har säkert märkt att hemsidan har bytt utseende. Styrelsen beslöt i våras att tillsätta en grupp som skulle se över hemsidan för att se vad som behövdes göras för att den skulle bli mer aktiv. I dagens informationssamhälle så är det viktigt att man använder sig av elektroniska medier som hemsidor för att profilera sin förening. Dessutom är hemsidor något som ungdomar lockas av och där de söker information. Detta börjar även vi äldre mer och mer anamma. Står det inte på Internet så händer det inte helt enkelt. Efter sommaren bytte vi då ut den dåvarande hemsidan mot den som nu visas. Den är uppbyggd som så att vi har en föreningssida där allmän information om föreningen finns, från den sida kan man sedan surfa sig vidare till de olika lagen där ledarna i respektive lag är ansvariga för informationen som visas där. Vi har många fördelar med dessa lösningar. Det blir lite enklare att hitta den information man är ute efter, om det så är matcher, kontaktpersoner, träningar med mera. Vi sätter också lite press på ledarna i de respektive lagen att själva uppdatera sina lagsidor för att få en mer aktiv hemsida.

Men den största fördelen är för de respektive ledarna i lagen som har många hjälpmedel i denna nya hemsida. Bland annat kan man via hemsidan skicka ett SMS som går ut till alla spelarna, man har en egen kalender, man har e-postgrupper för att kunna skicka information till spelarna men även till deras föräldrar. Helt enkelt är det så att det har blivit enklare att få ut information till alla inom laget.

Glöm nu inte att gå in på www.atif.nu regelbundet för att se vilka matcher som spelas i Åby, läsa matchreferat, läsa vad som händer i föreningen med mera. Inom en framtid kanske ni även kan läsa Tjurnytt härifrån, få styrelseinformation, resbeskrivningar till de olika bandyplanerna i Sverige osv.

Utbildning i akut omhändertagande

Ett tjugotal ledare hade samlats i klubbstugan för att lyssna på Anders Lindh när han föreläste om akut omhändertagande. Knappt hann vi sätta oss innan det smällde till på filmduken då allehanda trafikolyckor visades upp. Adrenalin höjdes direkt och sedan satt vi som ljus och sög in så mycket kunskap vi kunde. Vi fick mycket nyttig information om hur vi som ledare skall hantera en del av de olyckor som kan hända våra deltagare i de olika lagen. Bland annat vad vi skall tänka på vid trafikolyckor, benbrott, skallskador med mer.

Trafikolyckor tänker ni? Vad har det med idrott att göra. Jo, det är ju ändå så att vi är ute och reser mycket med våra lag och då och då kan det tyvärr hända olyckor även där. Anders trollband oss med sina riktlinjer, förhållningssätt och anekdoter på ett drivande sätt som gjorde att tre timmar bara försvann. Sådan här föreläsning är alltid nyttig, det var vi alla rörande överens om. Och efter denna föreläsning så vet vi att en hjärtstartare är något vi i föreningen bör skaffa oss snarast.

Vi fick också veta hur man skall behandla stukningar och sträckningar på ett så effektivt sätt som möjligt, bland annat så skall de ej belasta de skadade området på 1 – 2 dygn och att kylpåsar har ingen läkande funktion.

Fredrik Jangvik

TJUR NYTT

Damlaget i fotboll

En säsong som tyvärr slutade i moll. Efter en miserabel vårsäsong åkte damlaget ur division 4 och får börja om i division 5 nästa säsong. Men trots dessa dystyrheter var vi en av deltagarna i den absoluta toppstriden.

Säsongen började med att halva laget försvann över till Rottnes nystartade damlag samt att några andra försvann på grund av graviditeter och studier. Så det var en liten grupp damer som skulle ta sig an division 4 detta år. Innan serien ens hann och starta så hade Tingsryd dragit sig ur och det gällde helt enkelt att undvika den sista platsen i serien för att klara sig kvar. Men det tunna deltagarantalet på träningar och det ständiga placeringsbytet på positioner i laget på grund av nya spelare i varje match gjorde att vårsäsongen slutade med två poäng. I toppen seglade Alvesta iväg och i botten var det vi och Konga som slogs om att knipa den näst sista platsen i serien. Och det var sannerligen inte mycket som talade för att vi skulle ha någon chans att göra detta. Speciellt då de två poängen vi tog var frukten av att motståndarna i de matcherna hade svårt att göra mål på oss.

Men under hösten hände någonting. Spelare kom tillbaka från graviditeter, skadade spelare återkom och vi blev fler på träningarna. Efter att ha varit 5-6 stycken på varje träning under våren blev vi helt plötsligt 12-14 stycken på träningarna. Vi märkte även att glädjen kom tillbaka i gruppen efter att den närapå hade försvunnit under vårsäsongen sista matcher. Tyvärr förlorade vi ändå matchen mot Konga i höstinledningen och de var då hela 5 poäng före oss. Men vi var med i alla matcher och många jämna matcher blev det där vi tyvärr drog det kortaste strået. Vi kände dock att vi inte var uträknade och på höstsäsongens sista tre matcher kom resultatet. Först en 2-1 vinst mot Team Södermøre som sedan följdes upp med en övertygande 3-1 seger mot Hovmantorp. Och helt plötsligt var vi förbi Konga. Ett Konga som helt hade vikit ner sig i

sina matcher under hösten. Allt skulle alltså avgöras i den sista matchen mot Alvesta. Detta Alvesta som ledde serien ända från starten men som hade gått lite halvknackigt under hösten och hade släppt upp Hovshaga i toppstriden. Dessa två lag låg på samma poäng men med klar fördel i målskillnad för Alvesta. Alvesta som vi förlorade med 8-1 mot på hemmaplan. Nu skulle de bara vinna mot oss för att bärga hem seriesegern på sin hemmaplan.

Men som sagt, en imponerande höstsäsong av vårt lag gjorde att vi kom till denna match fullpumpade av självförtroende och utan någon som helst press. Och se, en jämn match som slutade 1-1 och Alvesta fick se sig omkörda av Hovshaga i den sista matchen för säsongen. Det var ett knäckt Alvesta som stannade kvar på planen långt efter slutsignalen. Men även vi lämnade planen med tunga steg då Konga fick konstgjord andning och lyckades vinna sin sista match och passera oss med en poängs marginal.

Det är tungt att åka ur en serie, framför allt efter den fina höstsäsongen vi gjorde. Men vi måste ta åt oss av de positiva sakerna i det hela. Vi fick hjälp av flickorna i F-96 laget i varje match under säsongen och de visade att de vill vara med i detta lag framöver. Det kan vara så att generationsväxlingen blir enklare i femman än i fyran. I F-96 finns många tjejer som kommer vara tongivande i damlaget i många år framöver. Damlagets spelare visade även en stor moral och kampvilja som inte la sig ner för att dö efter vårsäsongen, alla tog sig i kragen och vaskade själva fram chansen att få stanna kvar i fyran. Det hade varit så lätt att bara ge upp och låta damlaget skämma ut sig. Det gjorde de inte utan kan lämna denna serie med högt huvud.

Det unga damlaget tillsammans med de ännu yngre F-96 har en ljus framtid framför sig det är jag säker på.

Veteran DM fotboll

I många år har det diskuterats varför det inte finns något veteranlag i Åby/Tjureda. Detta lag som fostrat så många benknäckare till den småländska fotbollen. Problemet var att ingen hade tagit tag i det. Nåväl, detta år skulle gamlingarna inte slippa undan. Efter sedvanliga uttagningläger där kravet på att gå vidare till den slutgiltiga truppen var att man kunde kicka bollen två gånger (även om vi lämnade dispens för 4-5 stycken) så hade vi fått ihop en slagkraftig trupp. 12 stycken före detta fotbollsspelare begav sig av till Hook för att bevisa att de faktiskt inte var före detta. Efter avslutat gruppspel så var det 11 stycken före detta spelare plus en långtidsskadad spelare som åkte hem igen, precis som det skall vara när gamlingarna försöker bevisa något.

Första matchen spelades mot Ohsbruk. Som vanligt är så kollade vi in det andra laget på samma sätt som ungdomslagen jämför sig själva med sina motståndare och visst såg de andra bra mycket äldre, fylligare och sämre ut – var det inte så att två stycken hade proteser också. Så fullpumpade med självförtroende gick vi in på planen och började spela 11-mannafotboll. Tyvärr var det på en 7-mannaplan vi spelade på så våra djupledsbollar och crossbollar hamnade i omkringliggande skogar och på järnvägsspår. Men efter att ha anpassat oss efter planen så vann vi ändå överlägset med 2-1.

Micke Wernersson hade en storstilad match. Han gjorde inte ett fel på hela matchen. Tyvärr var det bara en ypperlig löpning han hann med innan menisken skadades. Så nu var vi 11 spelare och två supportere som i nästa match ställdes mot värdarna Hook. Denna match spelades på en större 7-mannaplan och det passade oss bättre i 5 minuter innan pingislungorna slog in. En tuff och hård match slutade ändå med 1-1 där vi i slutet faktiskt hade ett gyllene läge att sätta 2-1 som hade tagit oss till slutspelet. Sista matchen spelades mot Moheda som hade 25 avbytare mot oss som hade 4. Kan bara sluta på ett sätt tänkte Moheda som ofina nog sprang ifrån till 4-0 och började göra vågen på sin bänk. Ett heroiskt Åby kämpade ändå sig tillbaka in i matchen och slutsiffrorna skrevs till 4-2.

Kommentaren efteråt från en av de riktigt korthåriga i laget var att han tyckte det var konstigt att vi som hade mer 30000 timmar av erfarenhet kunde göra så enkla misstag. Det är nog så att de där 30000 timmarna utfördes med något som kallades kondition, något som var en bristvara i just vårt lag. Men det var ändå ett glatt gäng som åkte hem från Hook. Stämningen var på topp och det tjötades i omklädningsrummet precis som det gjordes förr i tiden och gnabbet inom laget var rått men hjärtligt. Det var en kanondag helt enkelt. Och nästa år är vi nog på det igen, då med en manager förmodligen. Förslag på att vi skulle träna innan dök upp. Men jag vet inte jag, det känns lite överskattat. Det är ändå så att det är roligare att vara före detta spelare

TJUR NYTT

Ladies night

Så var det då dags för Ladies Night igen. Är det måne en tradition? Det var i alla fall inte särskilt svårt att samla ihop 60 medlemmar som hade tillfälle att jobba torsdag, fredag. På dagtid är det ju vi mogna medelålders som ställer upp. På torsdagen plockar vi fram bord och stolar som skall stå med cm- precision. Vis av skadan från förra året gjorde vi mallar för att underlätta. På fredagsmorgonen kom de stationära jobbarna som skulle bygga scenen. Det innebar även att våra precisionsmättade bord måste flyttas undan men sånt liv är vi vana vid.

Nu skulle tallrikar bestick och en massa glas samt likör plockas fram. Vin, vatten, kaffe och likör skulle ju ha sina glas. Vattnet ingick i priset så det serverades ganska tidigt på eftermiddagen. Servettbrytarna hade det svettigt ett tag men flinka händer fixade snart 800 servetter.

När allt var klart började utbildningen av kvällens servering av 800 gäster. Vi blev tilldelade 2 bord på 4 servitriser. Göran och jag hade turen som fick 26 Åby-tjejer och här ligger det ju i generna att man uppför sig väl. Förutseende som de var hade de beställt allt dricka i förväg. Men 800 portioner måste ju i alla fall plockas ut och det har en hiskelig massa steg. 18437 steg för hela kvällen. Det behövdes ingen extra slussrunda när vi kom hem.

Johan Svensson verkade trivas som fisken i vattnet. Vid hans bord satt 2 superglada gäng med 15 tjejer i varje. Han fick en massa förslag men han nobbade t.o.m. att lägga sig på bordet så de riktigt fick rå om honom. Jocke som förra året fick en massa nyp i baken hade bett att få ta hand om disken i stället (eller var det Johanna??).

Allt gick bra och 10 jobbbara stannade kvar för att riva ner allt igen. Avdukning av

bord. Hopplockning av bord och stolar samt grovstädning. Allt gick på en dryg timme. Som kuriosa kan nämnas att Hovshaga som ansvarade för stolarna av icke ätande gäster inte var klara förrän efter kl. 3 men de var nog inte lika många som vi.

Ett stort tack till alla Ni som alltid ställer upp och gör ett jobbigt arbetspass till ett kul arbetspass

Eivor.

Ledarträff i klubbstugan.

Ett 20-tal ledare hade i tidig söndagsmorgon hörsammat kallelsen och kom till klubbstugan. Vi startade med frukost kaffe, Mariannes nybakta frallor, kokt ägg, ost och skinka. Därefter informerade Anna-Lena lite allmänt om vikten av att fylla i alla blanketter för lokstöd, lärgrupper etc. Hon skickade även med en hälsning från damsektionen att vi gärna sponsrar någon aktivitet för ungdomarna. Fredrik Jangvik informerade om vår nya hemsida. Många var redan bekanta med den, särskilt fotbollsledarna som redan använt laget.se.

Därefter kom dagens höjdpunkt, en föreläsning om ledarskap av förre förbundskaptenen i handboll Bengt "Bengan" Johansson. Den mest framgångsrike ledaren i svensk handboll på såväl klubb-nivå som landslaget. Han har spelat 83 landskamper. Tränat Drott i 14 år och 7 SM-guld. Varit förbundskapten i 17 år med ett flertal guld i VM och EM samt World Cup. OS-guldet fattas och det med endast några sekunder. Sådan är idrotten. Han pratade i 2 tim så jag kan ju här bara ge ett litet axplock.

Under hans 17 år som förbundskapten förnygrade han laget mycket sparsamt. För att de "gamle" skulle kunna fortsätta på samma höga nivå utökade han med två sjukgymnaster i stället. Umgänget i kretsen är många gånger viktigare än till varje pris vinna. Det gäller att bygga ett lag inte köpa. Pengar förstör för mycket. Ett lag består av individer och det gäller att förstå att ingenting är rättvist men det är vars och ens ansvar att göra det bästa av det enda liv vi har.

För mycket kontroll tar energi från oss. Coaching är mycket psykologi. Det gäller att underlätta prestationerna. Skäll inte. Mår man bra som människa presterar man mer. Skaffa aha-upplevelser. Hitta många anledningar att fira, namnsdag, fin

målpassning, snygg frisyra, bra spel i backlinjen. Listan kan göras hur lång som helst. Analysera vad gjorde JAG bra/dåligt. Gör alla delaktiga men DU bestämmer. Skapa relationer, misslyckanden ger erfarenheter. Minska sorgen och dubbla glädjen. Ge ramar och kramar. En belåten spelare är en dålig spelare. Man måste ha tålmod och umgänget i kretsen är viktigare än att bara vinna.

Han använde följande värdefulla tankar **"Behandla andra – som andra vill bli behandlade"**. Att vara med en förening skall vara ett mervärde. Viktigt är att när man löser konflikter måste det vara två vinnare. Medan han tyckte att handboll är en akademisk sport beskrev han ishockey som slagsmål med pinnar. En föreläsning på två timmar är ju svår att sammanfatta på en A4 sida

"Bengan" med några av våra duktiga ledare

Han avslutade med en dikt av Tage Danielsson

***En droppe droppad i livets älv
Har ingen kraft att flyta själv
Det ställs ett krav på varenda droppe
Hjälp till att hålla de andra oppe***

Slussfestivalen 2010

Strålande, varmt väder och slussfestivalen var igång igen. Förberedelserna flöt på som vanligt då många kan sin uppgift sedan länge.

Allsång i gröngräset

Peje startade årets festival med allsång och han fick ett antal att ta ton. Småstjärnorna väntade pirrigt i green room och där under parasollet fick dom "entra" scenen mellan varven av allsången. 16 sjönsjungande bildade 8 grupper och Emelie Jangvik och Jessica Vernersson fångade juryn och tog hem segern. Tack alla inblandade för detta engagemang med småstjärnorna.

Årets vinnare

Lotterna likväl som drickan gick åt som smör i solskenet och jag fick god motion upp och ner för backen för att fylla på med mer dricka.

Under första delen av festivalen började vissa barn förbereda sig för slussloppen

och nummerlapparna fästes fast. Först ut var 0-6 åringarna följt av 7-10 åringarna och det blev mycket spring vill jag påstå in i mål där diplom och godis väntade.

Små sprinter tjejer

Sedan var det dags för gatulagsstafetten som i år utformades i fyra moment: styltgång, säckhoppning, löpning och kasta boll. Lerike började starkt men trots ganska mycket försprång kunde Mossvägen ta hem segern efter kyla och rätt teknik med bollkastningen.

Dagens aktiviteter var nu slut och det var dags att gå hem och förbereda sig för kvällens.

Åbys coola killar

Ankracet startade kvällen nere vid slussen och Peje fick som vanligt slutföra in på natten. Tack alla för en trevlig festival.

Susanne Thuresson

Knattefotbollen 2010

03:or och 04:or träffades återigen i maj för en ny säsong och visst fanns "myrorna" fortfarande kvar innanför kläderna men en viss mognad kunde skådas.

Leken var igång med touch av fotboll och lite fotbollsregler började användas och förstås. t.ex. vems bollen är när den passerar linjen och hur en avspark fungerar mm.

Vi spelade mot Rottne på vårsäsongen och även mot Tolg och Lammhult på hösten. Kul och spännande med första matcherna

och med många åskådare.

Sista onsdagen i september träffades vi för avslutning och barnen spelade match inför föräldrarna och utmanade sedan oss i en stafett. Barnen (17st.) radade upp sig på ett led och föräldrarna (17 st.) jämte. Barnen tog lätt hem segern efter att föräldrarna fått en försvårad situation springandes baklänges.

Vi grillade korv och avrundade säsongen.

Susanne Thuresson

Fotbollssäsongen P9 2010 !

Och så har ännu en säsong gått. Man har märkt mycket mognad och stora framsteg hos barnen. Man har börjat att sätta lite press på sina medspelare och börjat att ta för sig i närmkamper. Riktigt roligt att se!

Vi startade säsongen med lite inomhus-träning innan det var dags att åka iväg på vår första fotbollscup. Den spelades i Karlskrona. Det var kallt och blåsigt. Resultaten gick inte riktigt vår väg men framförallt så hade vi roligt, både barnen och föräldrarna.

Nytt för i år är att vi satte ihop en poolgrupp där vi, Rottne, Lamnhult och Rörvik ingick. Vi möttes fyra gånger under säsongen där varje lag fick tillfälle att visa upp sin hemarena. Där visade våra Åbygrabbar/tjejer att alla lag går att vinna över bara man hjälper varandra och spelar som ett lag. Och givetvis en himla massa kämpaglöd.

Vi har haft en landskamp också och det var mot Tiköb nu i september. Det blev 1-1 i den matchen. Inte illa att ha en landskamp på meritlistan.

Vi avslutade säsongen med att åka in till Idrottshuset och bestiga en klättervägg, spela mjuktennis, badminton och pingis. Det verkade som om alla tyckte det var roligt. Efteråt så bjöds det på kolv med bröd och glass och det var inte helt fel.

Och till sist så vill jag och Joakim Brauer tacka för den här säsongen. Vi kommer inte att fortsätta som ledare för detta lag nästa år. Nu är det dags för andra att visa upp sina ledaregenskaper. Jag hoppas att alla barn fortsätter nästa år för i den här gruppen så finns talang och det gäller bara att visa dem vägen, så ett stort lycka till i framtiden.

// Marie Bladh

TJUR NYTT

Mot högre höjder tillsammans med pojkar och flickor födda 01-02

Om någon för 10 år sedan hade sagt till mig att jag 2010 skulle vara fotbollstränare, så hade jag sagt att det var omöjligt, inte en chans på en miljon. Jag har själv aldrig spelat fotboll i hela mitt liv. När jag blev tillfrågad om att hjälpa till som tränare tillsammans med Marie Bladh för att det saknades folk tackade jag ändå ja direkt. Min egen son älskar att spela fotboll så av rädsla för att det kanske inte skulle bli något lag annars var svaret enkelt. Jag visste ju också att rutinerade och duktiga Marie Bladh skulle vara huvudtränare och det kändes tryggt. Dessutom gillar jag nya utmaningar!

Vi började träningen inomhus med ett stort, glatt och piggt gäng bestående av både tjejer och killar – härligt! Första träningen fungerade bra men vi hade fullt upp med att få alla att lyssna och följa våra instruktioner. Målsättningen med alla träningar hade vi klart för oss från början, nämligen glädjen och att ha kul tillsammans samt att försöka få alla att göra sitt bästa. Till andra träningen ringde Marie mig samma dag och sa att hon fått förhinder, jag skulle träna barnen själv. Det blev säkert helt tyst i luren (och Marie hörde nog hur jag darrade på rösten) för hon sa direkt:
- Lugn Joakim, jag har en pärm med övningar som du kan använda dig av.

- Okey, sa jag med en gnutta vemod i rösten. Jag åkte till träningen i god tid. Där dök nästa "problem" upp. Inte nog med att jag skulle ha hand om träningen ensam, självaste pressfotografen Fredrik Jangvik var där för att ta bilder på träningen också, suck.... Nåväl, träningen flöt på hyggligt och det kändes som

att barnen hade kul men visst var jag en aning trött och hes när jag kom hem en och en halv timme senare. För varje träning blev tränarjobbet bara roligare och roligare.

Vilka fantastiska barn det finns i Åby och vilket fin förening Åby Tjureda är! Denna förening sponsrade oss på en härlig fotbollsavslutning där vi tog oss mot ännu högre höjder. Från att knappt ha vunnit en enda match till att ha lyckats besegra eller spela oavgjort mot samtliga lag i poolspelet ville vi prova på något nytt, nämligen att utmana klätterväggen i Idrotts huset i Växjö. Alla lyckades ta sig mot högre höjder och utöver det hann vi också prova på både mjuktennis och badminton. Dagen avslutades med korb med bröd och glass. Där sjöng vi vår egen sång och summerade året tillsammans. Det bästa minnet tyckte många var matchen mot Danmark – det är ju inte mycket som slår en riktig landskamp. Det jag tycker varit allra roligast under året är att "vårt" härliga gäng blivit till ett lag som passar varandra och kämpar tillsammans.

Avslutningsvis vill jag tacka alla föräldrar och barn för den fina boken jag fick vid avslutningen "En gnutta mod" av Bradley Trevor Greive. En gnutta mod var nog vad som krävdes för att jag skulle ta mig an tränarutmaningen – en utmaning jag inte ångrar!

// Joakim Brauer

Varför Policy och riktlinjer?

Föreningen har sett över och reviderat de policys och riktlinjer som vi har i ÅTIF men även lagt till en del. Varför? För att kommunen kräver det för att få kommunala bidrag. Tja det är ju i och för sig sant men farmför allt för att vi skall ha en bra, säker och trygg förening med bra verksamhet där alla känner till vad vi står för och hur vi vill jobba i föreningen.

Vi vill visa vilka riktlinjer vi har och vilket förhållningssätt vi skall ha mot varandra både som utövare, ledare och föräldrar. Vad är Ok och vad är inte ok. Om alla känner till detta tror vi det blir lättare för oss alla att sträva mot samma mål. Nämligen att vi skall vara en förening öppen för alla som vill vara med i vår verksamhet.

Vad kan jag förvänta mig som tar ett ledaruppdrag? Vad har jag som spelare för ansvar? Hur skall jag vara en bra idrottsförälder? Vad gäller om jag skall skjutsa till match?

Om detta kan du läsa i vårt nya dokument som vi tagit fram. Där har vi samlat alla våra policys verksamhetsidé och riktlinjer. Foldern kommer att finnas i cafeterian men även delas ut till alla ledare och föräldrar. Vi hoppas att du kommer att läsa den och se den som ett stöd för dig när du deltar i någon av ÅTIF:s aktiviteter.

Med ett sådant material blir man ju aldrig färdig. Det skall vara levande och ständigt förändras och förbättras. Det vi håller på med nu är att arbeta fram en krisplan. Vi hoppas naturligtvis alla att den aldrig skall behöva användas, men ser det ändå som otroligt viktigt att ha om olyckan skulle vara framme, vart skall jag som ledare vända mig? vem kan ta över och hjälpa till när jag inte räcker till? M.m. Alla ledare kommer att få information om när den är klar och var den finns då.

Till sist en uppmaning till oss alla:

***Etiken är de regler vi i ÅTIF skapat.
Moralen är att efterleva dessa regler utan
att tumma på dess innerbörd***

P:S Vi har inga "Poliser" i föreningen (och vill inga ha) så det är upp till oss alla att hjälpas åt att följa detta.

Du finner hela innehållet på vår hemsida www.atif.nu under fliken dokument.

Tillberga sommarbandycup 2010

Som första bandylag i föreningens historia så har vårt P-16 lag deltagit i en bandycup mitt i sommaren. Med en försmak på vad som komma skall i vinter så var våra sextonåringar i Västerås för att umgås, ha kul och lira bandy.

Finbesök i omklädningsrummet, självaste Pelle Fosshaug gav oss några kloka ord på vägen.

För att kunna vässa klorna och förbereda oss inför Mini World Cup i Bollnäs så erbjöd föreningen oss en rekordtidig ispremiär i ABB arena i Västerås. Under denna cuphelg var gemenskapen lika viktig som bandyliret.

Då detta var de första trevande skären på säsongen för de flesta blev vi ändå lite överraskade av ett mycket väl spelande Åtvidaberg BK, vi torskade i premiären med hela 9-2. Efter en seger och två förluster i gruppspelen slutade vi som trea.

Matchen om femtepris blev onödigt spännande då vi efter ledning 4-1 tappar till 4-4 och straffar fick avgöra. Ett straffavgörande som gick vår väg och vi slutade på en godkänd femteplats.

Många av pojkarna överraskade mycket positivt på oss ledare under denna helg och då inte bara på bandyplanen.

// Ledarna P16

Sponsorpresentation Vidingehem

Vilka i ÅTIF känner till Rune Källberg?

Vi får nog gå upp en bra bit upp i åldrarna för att få napp där. Rune var en legendarisk domare inom fotbollen och bandyn, som under många år skipade rättvisa även åt utövare från vår egen förening. Också undertecknad har befogat blivit tillrättavisd av honom.

Sonen **Håkan Källberg** då? Jo där börjar det nog ringa betydligt fler klockor. Håkan är ju VD på **Vidingehem**. Vidingehem som är det tredje största kommunala bostadsbolaget i Växjö kommun. Vidingehems logga har som bekant syns vid bandybanan under många år. Detta innebär således att föreningen erhåller sponsorstöd därifrån.

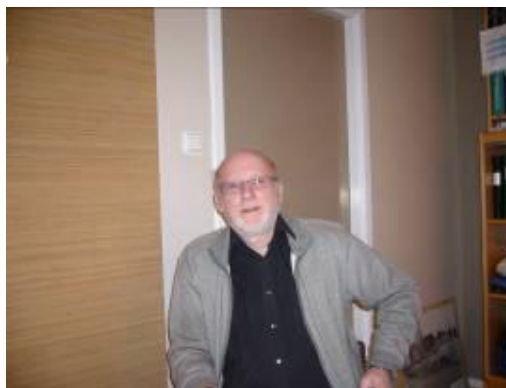

Jag fick en pratstund med Håkan på hans kontor i Rottne, där jag fick klart för mig bolagets storlek, inriktning samt geografiska spridning. Vad säger Ni om dessa smått imponerande siffror?

Bolaget äger och förvaltar 2 000 lägenheter fördelade på 18 orter och 4 stadsdelar. 17 skolor och 100 000 m² lokaler för offentlig verksamhet. Totalt sett så utgör 60% av fastigheterna bostäder, och resterande 40% lokaler för övrig verksamhet. Allt detta sköts av 40 medarbetare utspridda på de orter där Vidingehem bedriver sin verksamhet. 2009 omsatte Vidingehem 208 miljoner kronor. Årligen investeras c:a 100 miljoner i nyetableringar i någon form.

Jag förstår snart att Håkan är en synnerligen engagerad man i allt han företar sig. Han talar medryckande om att hans roll är, länken mellan de olika samhällsfunktionerna och bolaget han arbetar i. Han menar att utanför stadskärnan så är det sällan politikerna som driver frågor om förändringar och utveckling. Här är det därför nödvändigt att representanter för kommunala bolag måste ta på sig rollen att

driva frågor i riktning att förbättra för boende och brukare av bolagets tjänster. Detta kan endast ske genom att man är delaktig, och för en dialog med människor, organisationer och företag på orten. På så sätt skapas förutsättningar för att både människor och orterna ska må bra. Håkan har med fast hand och beslutsamhet styrt Vidingehem i över tjugo år. Han har sett till att bolaget växt och utvecklas till att i dag vara det starkaste varumärket inom bostadsbranschen i Växjö kommun.

Håkan en erfaren man i bostadsbranschen

Håkans engagemang för lokala frågor och samhällsstrukturer är, som han säger, större än det renodlade idrottsintresset. Av just denna anledning ser han det självklart att Vidingehem vill stötta de organisationer och föreningar som är av stor vikt för bygden och dess boende. Han menar att man får leta länge efter en förening som bättre fyller kriterierna för stöd, än vad Åby Tjureda IF gör. ÅTIF med sin unika satsning på ungdomsverksamhet är vägvisande för hur man idéellt kan ta hand om, och fostra, dagens ungdom, vilket hela samhället sedan drar nytta av.

Jag tackar för den trevliga pratstunden, och ÅTIF tackar för det positiva omdömet som har lett till ett långt samarbete med ekonomiskt stöd till verksamheten. Vi ser fram emot fortsatt framgång för Håkan och Vidingehem, samtidigt som vi skall göra vårt för att få finnas med på listan över de föreningar som även i framtiden kan åtnjuta Vidingehems stöd till sin verksamhet.

Ecke

TJUR NYTT

Rättvikslägret

Årets träningsläger för bandyseniörerna förlades till Rättvik där en miljardär smält upp en lagom stor och trevlig bandyhall.

På torsdag eftermiddag lämnade tre minibussar och en personbil Åby och man kom till boendet, Björstugan, på kvällningen. Björstugan är ett fantastiskt ställe ett par kilometer utanför Rättvik. Beläget på Dalarnas nästan högsta punkt, med milsvid utsikt. Spännande var också vägen upp till stugan, för att inte tala om vägen nerför. Tvärbrant och halkigt eftersom det precis snöat lite. Det var som på Liseberg.

Fredagen inleddes med att den ena bussen vägrade starta. Det var visst nåt med startmotorn. Den puttades igång och parkerades sen i nerförsbacke. Där fick den stå till söndagens hemfärd. Det här var också det absolut enda mankemang under helgen. I övrigt flöt det på bra. Dagen innehöll träning och match mot allsvenska IFK Rättvik. Vi förlorade med 7-2 men alla var ändå rätt nöjda. Vi höll spelet uppe jättebra nästan hela matchen. Coacherna fick gnugga in lite nya idéer och spelet var schysst.

Strålande väder på lördagen. Ägaren till Björstugan kokade älghuvuden på baksidan. Snön gnistrar i träden. Så vackert. Träning och tipspromenad och match mot Härnösand på kvällen. Här var vi sega och Härnösand vann lätt med 5-2. Vi får tacka motståndarna lite extra, för de hade ställt in det läger de hade tänkt ha i Rättvik men eftersom matchen redan var bokad så tog de buss de 40 milen och spelade mot oss ändå.

På kvällarna åt vi på bowlinghallens restaurang. Lördagskvällen bjöd på bowlinghallsdisco för dem som hade åldern inne. Övriga spelade poker i stugan. Det är ett stort åldersspann i truppen även i år. Lars är äldst, snart 40 och Filip yngst, 14 år.

Sista dagen tränade vi och sen åkte vi hem.

Gubbarna njuter av vintervädret

Tack till Björstuge-ägaren som spred trivsel med finurlig humor. De frukostarna han fixade fram var fina – Gustafskorv serveras inte varsomhelst i världen. John Sjögren ska ha mycket beröm eftersom han var den som upprätthöll ordningen runt allt. Tack också till Håkan Bringe som var med och bar grejer, blandade saft och oljade slipmaskinen.

Per Nilsson

Året som gått med Åby/Tjusedas P12

Ännu en säsong med P12 är till ända och vi kan konstatera att killarna återigen genomfört en bra säsong. I år har motståndet varit av mycket hög klass, men killarna har hållit humöret och spelet uppe. Vi har visat att vi är ett mycket starkt hemmalag, där matcher mot Växjö Norra, Hjortsberga och Grimslöv måste ses som höjdpunkter.

Laget deltog även i Elitfönster Cup, där vi gick till A-slutspelet. I slutspelet slutade vi på en sjunde plats.

Framtiden ser ljus ut i och med att vi har ett mycket träningsvilligt och talangfullt lag. Kommande säsong kommer laget återigen att hålla till i en P12-serie. Nu ligger fotbollarna och väntar till mars månad, då både bandy- och pingisbollar tar vila. Laget får dessutom en rejäl förstärkning nästa säsong, då Leif Gabrielsson kommer med i gänget.

Året avslutades på Lasergame, där även de stora grabbarna fick vara med och leka.

Rambo släng dig i väggen här kommer de tuffa killarna

Mathias och Niklas

Julfest

*I klubbstugan
Söndag 19 Dec
Klockan 15.00*

*Alla barn ta med era föräldrar och
kom och dansa kring granen.*

*Tomten kommer, Lotterier,
Fiskdamm, Auktion, Fika mm.
Gåvor till auktionen mottages tacksamt*

Damsektionen

Marianne Westergaard-Olsson- en ledarprofil

Uppdraget

En solig höstmorgon i oktober besöker jag Marianne Westergaard-Olsson, som nyss fått mottaga Rune Linds vandringspris. Bulldoften tränger ut från köket och här kan jag redan ringa in ett av hennes intressen, som hon utövat flitigt på senare år. Själv förstår hon inte varför hon uppmärksammas på olika sätt- hon gör väl inget märkvärdigt?

Bakgrund

Marianne är från Tikøb i Danmark, där intresset framförallt för fotboll fanns hos hennes familj bestående av mamma Karen, pappa Palle (känd ledarprofil på hemmaplan) och storebror Mårten (som nu är ordf. i Tikøb IF). Marianne själv har själv spelat i sin hemort under flera år.

Intressen och yrkesval

Förutom fotboll fanns andra intressen som Marianne också ägnade sig åt i flera år t.ex. handboll och gymnastik. En neurologisk sjukdom, som sakta försvagar kroppen, satte stopp för vidare karriär inom aktiv idrott. Till andra sidan jordklotet till länder som Australien, Nya Zeeland och Fidjiöarna reste Marianne innan sjukdomen slog till. Att möta olika slags människor och platser har varit och är mycket berikande, påpekar Marianne. Hon började utbilda sig till frisör men på grund av allergi fick hon tyvärr ge upp detta yrke. Därefter jobbade hon flera år inom grossistbranschen. Nu är hon tyvärr sjukpensionär (som betalas av Danska staten) och för att lindra besvären håller hon igång med cykling och vattengymna.

Varför Sverige?

En dag för mer än 30 års sedan stod Palle och Claus (dåvarande ordf. för Tikøb) på Owe och Eivors trappa och frågade om vi ville ha utbyte dem. På den vägen är det. Många resor gjordes av Mariannes familj till vänner i Åby redan när Marianne var barn. I detta sammanhang träffade Marianne Patrik på en årsfest, tycke uppstod och resultatet blev sedan villaboende i Åby samt två barn Cecilia, nu 13 år, och Christian, nu 8 år. Båda barnen är aktiva inom olika idrotter beroende av årstid.

Språket då?

Marianne är lätt att förstå trots sin danska brytning. Hon har läst svenska som andra språk och anser att svenska språket är lätt att förstå men inte lika lätt att prata. När hon besöker Danmark tar hon lätt upp sitt modersmål igen. Hon känner sig som svensk utom när det är landskamp mellan Sverige och Danmark. Då är det "krig" i luften.

Marianne och ÅTIF

Vad är det då som Marianne tillför Åby-Tjureda IF? Jo, med sitt starka engagemang och vilja att ställa upp och hjälpa föreningen i många olika sammanhang är Marianne en otrolig tillgång! Hennes fotbollsintresse gjorde att hon blev lagledare för damfotbollen under flera år. Hon trivs verkligen med föreningen och ägnar sig helhjärtat åt Damsektionens verksamhet, där hon har ansvar för inköp till kiosksverksamheten vid bandy- och fotbollsmatcher. Hon är välkänd för sina goda bullar och wienerbröd, som hon också kan baka på beställning, när hon orkar. Ibland måste hon säga nej, när kroppen säger ifrån. Hon har ju sett att svenskarna gillar att fika, så hon delar gärna med sig av sitt goda bullrecept som hon bifogar. Själv får jag med mig några bullar, när jag lämnar henne. Jag kan intyga att de snabbt försvann vid fikat hemma! Jag förstår nu vilken tillgång Marianne är för ÅTIF. Var rädda om henne!

Se baksidan av tidningen för Mariannes bullrecept

Inger Hellgren

Mini World Cup i Bollnäs 2010

I slutet av oktober styrde en Rydaholmsbuss fullastad med Åby's 16 åringar och deras supportrar mot Bollnäs för att representera föreningen i Mini World Cup.

Premiärmatchen inleddes mitt i natten mot Lidköpings AIK. På läktaren var våra supportrar klart överrepresenterade och gav oss det stöd vi behövde för att vinna den nervösa förstamatchen. Matchen blev onödigt spännande då LAIK hämtade upp ett 0-2 underläge till 2-2 men Filip B kunde göra vårt vinstmål på straff när klockan redan passerat full tid.

Andra gruppspelsmatchen spelades mot finska laget Botnia. Då finnarna trivdes bäst i utvisningsbåset kunde vi vinna matchen med 5-2. Svåra Åtvidabergs BK väntade i sista gruppspelsmatchen och där orkade vi inte riktigt komma upp normal klass och förlorade matchen med 4-0.

Med en andraplats i den mycket svåra och jämna gruppen väntade en kvartsfinal mot det ryska laget Raketa Sputnik. Under turneringen hade vi scoutat ryssarna och då hade vi sett att de var ett skridskostarkt och "hungrigt" lag på flera sätt.

I kvartsfinalen var matchen spelmässigt jämn men ryssarna var mer effektiva i sina avslut och hade ledningen genom hela matchen. I läge 4-2 kände vi att vi var ikapp och de sista tio satsade vi allt framåt. Vi hade flera reduceringschanser men istället kunde Sputnik punktera matchen med 5-2:an i sista minuten.

Trots att vi gjorde vårt yttersta och kämpade "utav bara f-n" så räckte vi inte till mot Sputnik som senare i finalen förlorade mot Hammarby IF.

Under resan har vi fått många nya intryck och vi är flera erfarenheter rikare. Och slutligen alla ni 16-åringar från lilla Åby, sträck på er för detta gjorde ni jättebra!

P16 laget som representerade Åby's färger i MWC. Charlie W saknas på bilden.

Spelarporträttet – Daniel Tägt

Ännu ett tufft träningspass är avverkat när vi träffar detta nummers spelarporträtt, Daniel Tägt. Daniel som oftast är i täten när det gäller att träna och ge allt. En kille som är en dröm för en tränare. Att alltid ge allt i alla lägen.

Vem är då Daniel Tägt. Bandyspelaren med nr. 2 på ryggen. Han föddes i Stockholm för 22 år sedan men redan vid 5 års ålder gick flytten för hans familj till Växjö. Grundskolan gick han på Ulriksbergskolan för att sedan gå högstadiet på Arabyskolan. Därefter blev det studier på Växjö Fria gymnasieskola.

Sommarjobb har varit på Coop-lagret och därefter fick han jobb på Rottne Industri. När så lågkonjunkturen inträffade blev han som en av de sist anställda friställd. Då bestämde han sig för universitetsstudier och läser nu till dataingenjör på Linneuniversitetet.

Daniel satsade först på ishockey med Växjö Lakers fram till han fyllde 17 år men spelade även bandy med ÅTIF. Mellan 15-17 år satsade han enbart på ishockeyn men återvände till bandyn och det är vi naturligtvis oerhört glada för och nu gäller enbart bandy för Daniel. Han provade även på fotboll fram till 13-årsåldern i Östers IF.

Daniel är en kille som sällan framhåller sig själv men han har 4,8 handikapp i golf. Han är en träningsnarkoman och håller bl.a. på med styrketräning för att bli ännu starkare. /Kan man bli starkare?/ Han har en bror /Marcus 20 år/ som också spelar bandy i ÅTIF och en syster.

Daniel vill satsa på bandy och det som tjuvar honom är farten – snabbheten i spelet och de stora ytorna. Hans ambition är att utvecklas så mycket som möjligt samt det viktigaste som han uttrycker – att ha kul.

Daniel bor hemma men söker egen lägenhet. På en fråga hur han tror det går i årets serie så säger han (ödmjukt som vanligt) att serien kommer bli jämn och att ÅTIF kommer att bli ett mittenlag.

Det skall bli mycket intressant att följa Daniels utvecklingskurva – varför inte en blivande elitpelare. Vi önskar en kanonkille lycka till både på bandybanan och i sina studier.

Årets julklapp

Passa på att köpa ett ÅTIF förkläde till far (eller mor) i julklapp.

200 kr

Inför bandysäsongen

”Alla kan slå alla” är Åby-Tjureda IF’s huvudtränare Mikael Ekedahls spontana kommentar när jag frågar honom om vad han har för tankar om den stundande bandysäsongen. Det är en jämn serie i div 1 södra där möjligen IF Stjärnan har en på papperet något jämnare trupp och kanske därför får dras med ett litet favoritskap förtydligar han sig lite. Vi har visserligen en ung trupp men den är i stort sett intakt sen förra säsongen och pojkarna har ju blivit ett år äldre nu och hemma i Åby kan vi slå alla lag. Inget lag tycker det är roligt att komma till oss och spela för de vet om att de får det hett om öronen här.

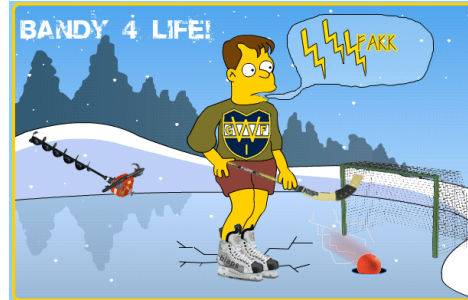
Föreningen Åby-Tjureda IF är en förening med fötterna i myllan och där spelartruppen byggs från grunden och där samtliga spelare i A-truppen har sin fostran på isarna i Åby. Visst hade man kunnat önska sig ett tillskott av någon äldre och etablerad nyckelspelare på mittfältet för att ge de yngre grabbarna en mentor på banan men det blev inte så denna säsong. Vi har dock definitivt spelare som kommer att ta flera steg framåt i utvecklingen även i år och som kommer att ta plats i laget och på bandybanan.

Bandyn idag, även på vår nivå, är tät och tajt och med ett högt speltempo. Hemvändningar och överlämningar långt nere i egen försvarszon är ett spelidé som har fått ett allt mindre utrymme. Nu är det mer full

fart framåt som gäller och snabba spelvändningar är stående order från coacherna. ÅTIF’s spel filosofi avviker inte från detta och det är ett spel som passar vår trupp menar coach Micke. Snabbt, tätt och med en tuff defensiv är vårt vapen denna säsong men, visst, det kommer säkert en och annan lång boll från halvorna även i år.

-Vi har haft en fin försäsong med goda träningsmöjligheter som kulminerade med

ett fantastiskt träningsläger uppe i Rättvik fortsätter Micke. Det var ett av de bästa jag varit med om med goda träningsmöjligheter och bra träningsmatcher. Ismakarna i Åby skapade ju dessutom isbanan spelklar rekordtidigt så vi är väl förberedda för säsongen. Vi har även hunnit med ett antal träningsmatcher med A- och utvecklingslaget som visat både på vad vi kan men även gett oss besked om vad vi måste bättra på inför säsongen.

När ni läser detta så har serierna startat både för div 1 och div 2 och vi har fått några indikationer på hur lagen står sig i konkurrensen. Vi får hoppas att vi även denna säsong får se en spännande, fartfylld, rolig och fair bandy på konstisbanan i Åby. Nytt för i år är att det i div 1 är obligatoriskt med resultatrapportering online, dvs på webben - www.elitrapport.se är adressen där du kan följa matchens händelser. Men vi hoppas ju givetvis att du kommer ut och stöttar lagen på våra hemmamatcher – live!

Micke Sundholm

TJUR NYTT
